

Βούλα, 22-9-2010

Κύριε διευθυντά,

Ντροπή, αγωνία και οργή αισθάνθηκα, πληροφορούμενος τη σύλληψη του μαιευτήρα που κατηγορείται για διακίνηση ωαρίων στο πλαίσιο της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής (ΙΥΑ). Ντροπή, διότι ανήκω στο ίδιο επαγγελματικό σινάφι. Αγωνία, διότι αυτά γράφονται και λέγονται ήδη από το 1996 («*Το Χρυσό μου Παιδί*» εκδ. Π. Τραυλός). Αγωνία, διότι συμμετείχα στην ομάδα σύνταξης του ν.3305/05, όπου θεσπίστηκαν κάποιες από τις ποινές που σήμερα αντιμετωπίζει ο άνθρωπος αυτός – μόνο που ο νόμος δεν φαίνεται να λειτουργήσει αποτρεπτικά... Αγωνία, διότι 5 χρόνια τώρα, η Εθνική Αρχή ΙΥΑ, της οποίας είμαι μέλος, αυτά ακριβώς προσπάθησε να αποτρέψει με ατελείωτες ώρες προβληματισμού, που οδήγησαν στην έκδοση ειδικών οδηγιών για τις δωρεές ωαρίων (ΦΕΚ Β'670-16.4.2008, ΦΕΚ Β'1287-2.7.2008) – ούτε αυτές όμως φαίνεται να εμπόδισαν τις παρανομίες. Οργή, διότι αυτό το αίσχος και ο διασυρμός του κλάδου και της χώρας μας διεθνώς, θα μπορούσε να είχε αποτραπεί με το στοιχειώδες και μόνο ενδιαφέρον ενός από τους διατελέσαντες υπουργούς Υγείας, για την ορθή λειτουργία της Εθνικής Αρχής ΙΥΑ. Οργή, διότι αυτή, μόνη αρμόδια να ελέγξει, να προλάβει και να τιμωρήσει τέτοια φαινόμενα, αφέθηκε συστηματικά στην τύχη της, όπως καταδεικνύεται στις ετήσιες εκθέσεις πεπραγμένων και στην πρόσφατη καταγγελία της προς την πολιτική ηγεσία (βλ. <http://www.iya.gr/index.cfm/doc/14/cat/16>). Οργή λοιπόν, διότι αντί να βοηθήσουν, διοίκηση και εκτελεστική εξουσία επιμελώς ενταφίασαν τα ΠΔ εφαρμογής του νόμου που συνέταξε και πρότεινε η Αρχή, κώφευσαν δε παντελώς στις εκκλήσεις της για στήριξη, οι οποίες αποσκοπούσαν ακριβώς στο να μην φθάσουμε ποτέ εδώ που φθάσαμε!

Η πολιτεία έχει θεσμοθετήσει διά νόμου την υποχρέωσή της να καλύπτει ασφαλιστικά την ΙΥΑ και να ελέγχει την εφαρμογή της. Η τήρηση του νόμου θα είχε προστατεύσει τα υπογόνιμα ζευγάρια από την αηδία και τον τρόπο που μπορεί τώρα να τα κυριεύσει, στην ιδέα ότι και πλήρωσαν πανάκριβα και πρέπει να ανησυχούν για το αν το παιδί τους προέρχεται, ή όχι, από το κλεμμένο ωάριο μιας εκπορνευμένης δότριας, ενδεχομένως μη ηλεγμένης ούτε καν για τα στοιχειώδη (ηπατίτιδες, HIV). Αν χαθεί η εμπιστοσύνη, είναι πια πολύ δύσκολο να πεισθεί κανείς ότι οι απαραίτητοι ιατρικοί έλεγχοι γίνονται και ότι οι δωρεές είναι ασφαλείς.

Τέλος, αισθάνομαι ντροπή, αγωνία και οργή, διότι επιβεβαιώνεται των απαισιόδοξων η άποψη, ότι σ' αυτόν τον τόπο ποτέ δεν θα λειτουργήσουν οι νόμοι, ότι όσοι αντιπαλεύουμε τον εκφυλισμό του λειτουργήματός μας και υπερασπιζόμαστε τη δεοντολογία και την βιοϊατρική ηθική μέχρι και στο ανώτατο θεσμικό επίπεδο είμαστε «άριστοι μεν, φαιδροί δε» και χάνουμε τον χρόνο μας. Κύριε διευθυντά, το σινάφι μου κι εγώ επιστήμονες είμαστε, όχι πολιτικοί. Οργιζόμαστε όμως, να έχουμε καλλιεργήσει την τιμή και την υπόληψή μας από το ένα ωάριο στο επόμενο, βασανιστικά, προσεκτικά, με υπομονή, σέβας, έγνοια και δέος για τα πλέον αρχέγονα κύτταρα του ανθρώπου, και ξαφνικά να γινόμαστε ανήμποροι θεατές μιας απόλυτης ηθικής απαξίωσης. Το κακό δεν θα είχε συμβεί αν είχαν εκδοθεί εγκαίρως τα ΠΔ και αν η Εθνική Αρχή ΙΥΑ είχε τη στελέχωση και τα εργαλεία που χρειάζεται (βλ. Γ. Καρκάνη, «*Το βασίλειό μου για ένα μωρό*», *Περιοδικό Γυναίκα*, αρ. 29, Σεπτ. 2010, βλ. <http://www.moro-blog.gr/?p=1262>) για να ελέγξει το πεδίο αρμοδιότητάς της.

As ευχρηθούμε ο κ. Λοβέρδος, ως καθηγητής νομικός, να πιάσει στα χέρια του τον νόμο και να ταράξει τα επί μακρόν λιμνάσαντα και όζοντα –όπως αποδεικνύεται– ύδατα της ΙΥΑ.

Χάρης Ε. Καζλαρής

Δρ. Βιοχημικός-Κλινικός Εμβρυολόγος

Μέλος της Εθνικής Αρχής ΙΥΑ